

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/58/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125204085
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125204085.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v spore žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpenej Mgr. Matúš Macko, advokát so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, IČO: 50 424 777, proti žalovanej 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava 811 02, IČO: 31 340 890, právne zastúpenej advokátskou kanceláriou SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere dostupnápôžička č. 7337260211, zo dňa 01.03.2011, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere dostupnápôžička č. 7337260211, zo dňa 01.03.2011, v časti [2] Zmluva o úvere, bod [2] v znení: „Právne vzťahy neupravené Zmluvou o úvere sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami pre úver – dostupnápôžička, dostupnápôžička – šikovnárezerva, Sadzobníkom poplatkov, Oboznámením o RPMN, Oznámením o úrokových sadzbách a informáciami o poistení podľa zákona č. 186/2009 Z.z. Klient svojim podpisom potvrdzuje, že bol s nimi oboznámený a súhlasí s nimi. Klient vyhlasuje, že sa pred uzatvorením Zmluvy o úvere oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dostupnápôžička [Formulár], ktorý je k dispozícii na obchodnom mieste Banky.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere dostupnápôžička č. 7337260211, zo dňa 01.03.2011, v časti [2] Zmluva o úvere, bod [3], v znení: „Klient vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke v zmysle Zákona o bankách a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere dostupnápôžička č. 7337260211, zo dňa 01.03.2011, v časti [2] Zmluva o úvere, bod [4], v znení: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník], ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 5, bod 5.8 Obchodných podmienok pre úver.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere dostupnápôžička č. 7337260211, zo dňa 01.03.2011, v časti [2] Zmluva o úvere, bod [5], v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok. Klient zároveň vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom rozhodcovskej doložky a s dôsledkami jej uzatvorenia. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a záväzné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver – dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva k Zmluve o úvere dostupná pôžička č. 7337260211, zo dňa 01.03.2011, v čl. 5 – Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6], v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo Zmluvy o úvere Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver – dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva k Zmluve o úvere dostupná pôžička č. 7337260211, z 01.03.2011, v čl. 6 – Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZoÚ, bod 6.4], v znení: „V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 Obchodných podmienok, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznamení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver – dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva k Zmluve o úvere dostupná pôžička č. 7337260211, zo dňa 01.03.2011, v čl. 8 – Oznamovacia povinnosť, doručovanie, bod 8.1], v znení: „Klient je povinný oznámiť Banke všetky zmeny v údajoch uvedených v Zmluve o úvere, najmä týkajúce sa jeho osobných údajov, kontaktnej adresy, zamestnávateľa, niektorého z telefónnych čísiel uvedených v Zmluve o úvere, a bankového spojenia, a to do 15 dní od takejto zmeny. Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo Zmluvy o úvere, najmä to, že bolo zahájené konkurzné alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klienta podľa tohto bodu Obchodných podmienok je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IX. Súd určuje, že zmluvné podmienky uvedené v Sadzobníku poplatkov s účinnosťou od 03. januára 2011 k Zmluve o úvere dostupná pôžička č. 7337260211, zo dňa 01.03.2011, v časti Úvery pre obyvateľstvo, Dostupná pôžička (strana 27 a 28), v znení: „2. Poskytnutie úveru v hotovosti 29,87 Eura, 3. Poskytnutie úveru Šikovná rezerva v hotovosti 8,30 Eura, 4. Poskytnutie úveru na účet v inej banke ako Poštová banka 29,87 Eura, 10. 1. upomienka po omeškaní splátky 9,96 Eura, 11. 2. upomienka po omeškaní splátky 24,90 Eura, 16. Porušenie informačnej povinnosti klienta v zmysle obchodných podmienok zmluvná pokuta 33,19 €“, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

X. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere dostupná pôžička č. 7337260211, z 01.03.2011, je bezúročný a bez poplatkov a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok.

1.1 Žalobu odôvodnila tým, že so žalovanou uzavrela Zmluvu o úvere dostupná pôžička č. 7337260211, z 01.03.2011, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.750,- eur (ďalej aj ako „Zmluva“) s úrokovou sadzbou: 25,5 %, RPMN: 28,70 %, priemernou RPMN: 17,44 %, s počtom mesačných splátok: 70 a výškou mesačnej splátky: 52,29 eura. Žalovanej na predmetný úver zaplatila splátky spolu vo výške 1.961,51 eura.

1.2. Namietala, že v zmluve nie je uvedený druh spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ). Poukázala na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/27/2022, z 13.10.2022, podľa ktorého: „V predmetnom prípade však absentuje uvedenie druhu spotrebiteľského úveru. Súd má za to, že firemné označenie „lepšia splátka“ nenapĺňa požiadavku stanovenú v ust. § 9 ods. 2 písm. a) ZoSÚ zvlášť ak sa poskytnutým úverom refinancovali iné úvery žalobkyne. V zmluve o úvere dostupná pôžička je taktiež nesprávne uvedená suma o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, čo možno hodnotiť minimálne ako zavádzanie spotrebiteľa, ktorý tak nemá jasnú predstavu o výške svojho záväzku. Uvedené je potrebné chápať vo svetle absencie chýbajúcej zákonnej náležitosti, ktorú zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať.“ Ďalej uviedla, že pre zrozumiteľnosť podstatných náležitostí zmluvy je nutné, aby bola v zmluve uvedená výška mesačnej splátky bez poistného a teda, aby sa z výšky mesačnej splátky bez poistného mohla vypočítať celková výška nákladov a taktiež RPMN. V tejto zmluve to uvedené nie je, poistenie je uvedené ako základný súbor poistenia, avšak v zmluve nikde nie je uvedené, aká je výška poistného. Výška poistného bola uvedená v sadzobníku poplatkov, účinných od 3. januára 2011, v časti úvery pre obyvateľstvo bod 14. poistenie schopnosti splácať splátky (dostupnej pôžičky) – základný súbor poistenia b) pri pôžičke nad 1 500,- eur do 3 500,- eur vrátane ... 3,29 eura mesačne. V zmluve podľa žalobkyne je uvedená nesprávna hodnota RPMN. Podľa RPMN kalkulačky NBS, je hodnota RPMN daného úveru vo výške 30,83 %, pri splátke 49,- eur mesačne (bez poistného) a vo výške 34,93 %, pri splátke 52,29 eura (s poistným – 49,- eur + poistné 3,29 eura) a nie 28,70 %, ako je uvedená v Zmluve. V Zmluve je uvedená nesprávne celková výška nákladov 1.599,75 eura. Celková výška nákladov predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú má spotrebiteľ na úver skutočne zaplatiť (výška mesačnej splátky x počet splátok), čo predstavuje v danom prípade sumu 3.660,30 eura (52,29 eura x 70) a výškou poskytnutého úveru (1.750,- eur). Skutočná celková výška nákladov je preto správne 1.910,30 eura (3.660,30 eura – 1.750,- eur = 1.910,30 eura), resp. sumou 3.430,- eur (49,- eur x 70) a výškou poskytnutého úveru (1.750,- eur), skutočná celková výška nákladov by bola správna 1.680,- eur (3.430,- Eur – 1.750,- eur = 1.680,- eur).

1.3 Zmluva podľa žalobkyne obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v uvedení v časti [2] Zmluva o úvere, bod [2] v časti, v znení: „Právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami pre úver – dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, Sadzobníkom poplatkov, Oboznámením o RPMN, Oznamovaním o úrokových sadzbách a informáciami o poistení podľa zákona č. 186/2009 Z.z. Klient svojím podpisom potvrdzuje, že bol s nimi oboznámený a súhlasí s nimi. Klient vyhlasuje, že sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dostupná pôžička [Formulár], ktorý je k dispozícii na obchodnom mieste Banky.“ Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. l/ OZ. Na spotrebiteľa je prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy. V súvislosti s touto zmluvnou podmienkou poukázala priamo vo vzťahu k žalovanej na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 22CoCsp/32/2022, z 27.10.2022, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Csp/19/2022, z 12.05.2022, ktorým súd rozhodol o neprijateľnosti významovo totožnej zmluvnej podmienke.

1.4 Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v časti [2] Zmluva o úvere, bod [3], v znení: „Klient vyhlasuje, že nemá* osobitný vzťah k Banke v zmysle ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“ Predmetnú zmluvnú podmienku už určil za neprijateľnú, priamo vo vzťahu k žalovanej, Okresný súd Prešov právoplatným rozsudkom sp. zn. 29Csp/74/2022, z 24.10.2022.

1.5 Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v časti [2] Zmluva o úvere, bod [4], v znení: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník], ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 5, bod 5.8 OP pre úver.“ Obdobná zmluvná podmienka, vo vzťahu k žalovanej, už bola určená za neprijateľnú rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Csp/66/2020, zo 06.10.2020, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 7CoCsp/46/2021, z 13.12.2021.

1.6 Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v časti [2] Zmluva o úvere, bod [5], v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok. Klient zároveň vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom rozhodcovskej doložky a s dôsledkami jej uzatvorenia. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a záväzné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“ V spotrebiteľských zmluvách je neprijateľným dojednanie, ktorým sa zmluvné strany dohodnú riešiť všetky spory vyplývajúce z úverovej zmluvy výlučne pred rozhodcovským súdom, vopred vybraným dodávateľom, a následne by rozhodnutie tohto rozhodcovského súdu malo slúžiť ako exekučný titul. Rozhodcovská doložka vo svojich dôsledkoch spôsobuje, že o právach a právom chránených záujmoch spotrebiteľa rozhodne súkromná osoba, ktorej právomoc nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou, teda bez súdnej kontroly zmluvných podmienok. Takáto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa vopred vzdáva svojich práv, vyjadriť nesúhlas s rozhodcovskou doložkou a zhoršuje si tým svoje zmluvné postavenie. Nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Poukázala na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 15Csp/5/2021, zo 16.09.2021, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/198/2019, zo 14.08.2020, potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 16CoCsp/13/2020, z 31.05.2021, alebo rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Csp/73/2020, zo 06.10.2020, potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 19CoCsp/55/2020, z 10.06.2021, ktorými bola za neprijateľnú určená obdobná zmluvná podmienka. Navyiac, poukázala aj na nález Ústavného súdu SR zo dňa 11.06.2019, sp. zn. III. ÚS 438/2018.

1.7. Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v Čl. 5 – Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6], v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatené pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“ Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanej ako obchodníkovi, ktorý dodáva finančnú službu možnosť započítavať moje platby na iný účel, akým je prednostné splatenie istiny tohto úveru a bez ohľadu na moju vôľu. Toto zmluvné dojednanie zakladá nevyvážený vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou, pokiaľ ide o započítavanie platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanej postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie platieb sa tak stáva netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). Poukázala priamo vo vzťahu k žalovanej na právoplatné rozsudky, napr. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/1/2023, z 27.04.2023; sp. zn. 17Csp/96/2022, z 18.08.2023 a sp. zn. 19Csp/19/2022, z 19.09.2023, ktorými bola táto zmluvná podmienka určená za neprijateľnú. Z potvrdzujúcich rozsudkov Krajského súdu Prešov na odôvodnenia rozsudkov sp. zn. 5CoCsp/46/2020, z 26.08.2021 a sp. zn. 22CoCsp/11/2022, z 31.05.2022.

1.8. Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v Čl. 6 – Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZoÚ, bod 6.4], v znení: „V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“ Text predmetnej zmluvnej podmienky pôsobí zavádzajúco. Zosplatením úveru sa stávajú splatnými všetky nezaplatené splátky, ale tieto splátky nepredstavujú len istinu, ale aj úroky z úveru, resp. všetko príslušenstvo úveru. Takémuto obsahu zmluvnej podmienky by mohol spotrebiteľ rozumieť aj tak, že má platiť riadny úrok už zo zosplatennej sumy (ktorá už riadny úrok obsahuje). O neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky už bolo vo vzťahu k žalovanej súdmi opakovane rozhodnuté a to rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/1/2023, z 27.04.2023, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 13Csp/169/2018, z 23.11.2021 a rozsudkom bývalého Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 10Csp/31/2021, z 24.06.2021. Krajský súd Prešov určenie neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky Okresnému súdu Prešov

potvrdil rozsudkami sp. zn. 5CoCsp/46/2020, z 26.08.2021; sp. zn. 7Co/61/2019, zo 17.10.2019; sp. zn. 22Co/2/2017, z 28.11.2017 a zamietnutie žaloby zmenil rozsudkom sp. zn. 19CoCsp27/2021, z 27.01.2022.

1.9 Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v Čl. 8 – Oznamovacia povinnosť, doručovanie, bod 8.1], v znení: „Klient je povinný oznámiť Banke všetky zmeny v údajoch uvedených v ZoÚ, najmä týkajúce sa jeho osobných údajov, kontaktnej adresy, zamestnávateľa, niektorého z telefonných čísiel uvedených v ZoÚ a bankového spojenia, a to do 15 dní od takejto zmeny. Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klienta podľa tohto bodu OP je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“ Vyššie citované zmluvné dojednanie predstavuje neprimeraný zásah do súkromia spotrebiteľa. V priebehu úverového obdobia môže dôjsť k zmene napr. čísla telefónnej stanice a neoznámenie tejto zmeny môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa. Nie je pritom významné, či by Veriteľ aj naplnil takýto scenár, ale dôležité je, že sa takáto zmluvná podmienka nachádza v zmluvných formulároch žalovaného. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa generálnej klauzuly, t. j. podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvná podmienka je neprijateľná, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. O neprijateľnosti obdobnej zmluvnej podmienky už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/115/2016, z 29.06.2016.

1.10 Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v časti Úvery pre obyvateľstvo, Dostupná pôžička (strana 27), v znení: „2. Poskytnutie úveru v hotovosti 29,87 € 3. Poskytnutie úveru Šikovná rezerva v hotovosti 8,30 € 4. Poskytnutie úveru na účet v inej banke ako Poštová banka 29,87 € 10. 1. upomienka po omeškaní splátky 9,96 € 11. 2. upomienka po omeškaní splátky 24,90 € 16. Porušenie informačnej povinnosti klienta v zmysle obchodných podmienok zmluvná pokuta 33,19 €“ Vo vzťahu k žalovanej poukázala na právoplatné rozsudky Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/1/2023, z 27.04.2023, rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 19Csp/55/2022, z 27.02.2023, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 11CoCsp/18/2023, zo 14.03.2024. Aj tieto zmluvné podmienky spôsobujú nerovnováhu v právach veriteľa a spotrebiteľa v neprospech slabšej zmluvnej strany, t. j. spotrebiteľa. Z daných zmluvných ustanovení nie je možné zistiť, aké protiplnenie v prospech spotrebiteľa má byť danými poplatkami kryté. Nie je zrejmé prečo žalovaná spoplatňuje poskytnutie úveru v hotovosti, alebo na účet v inej banke. Poskytnutie úveru na účet v Poštovej banke nie je spoplatnené. Vynára sa otázka, či má žalovaná dodatočné náklady v prípade, že poskytuje úver na účet v inej banke. Ak áno tieto náklady mali byť špecifikované. Predmetnými poplatkami sú sledované výlučne záujmy dodávateľa a preto je neprijateľné, aby za takéto úkony mal znášať náklady spotrebiteľ.

2. Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila a túto považuje za nedôvodnú a šikanóznou, keďže bola podaná až po takmer 14-tich rokoch od predčasného splatenia úveru (9.8.2011). Podľa žalovanej nejde o výkon práva v súlade s dobrými mravmi a apeluje na všeobecný súd, aby skúmal motív podania žaloby, t. j. čo je v skutočnosti jej cieľom a aký reálny dopad bude mať výsledok konania na právnu sféru žalobkyne. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.1.2022 sp. zn. 19CoCsp/37/2020. Ďalej uviedla, že žalobkyňa úver nepreplatil. Hoci podľa zmluvy o úvere mala celkovo uhradiť na úver sumu 3.349,75 eura, reálne zaplatila iba sumu 1.961,51 eura, t. j. o 1.388,24 eura menej. O nepoctivej motivácii žalobkyne svedčí aj skutočnosť, že sa nepokúsila odstrániť domnelé nedostatky zmluvy o úvere korektne v zmysle zásady pacta sunt servanda, a to napríklad štandardným uzavretím dodatku k zmluve o úvere. Napriek tomu sa žalobou účelovo domáha určenia bezúročnosti úveru a štyroch neprijateľných zmluvných podmienok. Motív (cieľ) tejto žaloby je podľa žalovanej priam „do očí bijúci“. O to viac, keďže žaloba bola podaná prostredníctvom advokáta, ktorý sa o mimosúdne vyriešenie sporu fakticky ani nesnažil, keďže nezasielal žalovanej žiadnu písomnosť. Má za to, že žaloba vykazuje evidentne znaky šikanózneho výkonu práva, keďže žalobkyňa nevyužila svoje zákonné právo odstúpiť od úverovej zmluvy, poskytnutý úver predčasne splatila dňa 9.8.2011, úver dobrovoľne a predčasne splatila v celom rozsahu do polroka od uzavretia zmluvy (1.3.2011), podala žalobu po viac ako 13-tich rokoch od splatenia úveru (zániku dlhu), nepodala sťažnosť alebo reklamáciu na poskytnuté bankové služby a napriek uvedeným skutočnostiam prekvapivo a zrejme účelovo podala žalobu a žalovaná nikdy nevyvíjala voči žalobkyňi peňažnú pohľadávku.

2.1. K bezúčelnosti a bezpoplatkovosti úveru uviedla, že druh úveru je terminologicky označený priamo v záhlaví zmluvy o úvere ako „dobrápôžička“ (to vyplýva aj z obchodných podmienok a formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere) podľa názvu bankového produktu žalovanej. Práve o tento druh úveru si žalobkyňa požiadala v žiadosti o úver. „Druhovo“ ide o bezúčelový úver. Námieta žalobkyňa je v príkrom rozpore aj s aktuálnymi závermi dovolacieho súdu v rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.2.2022 sp. zn. 7Cdo 241/2020 (per analogiam), v zmysle ktorých aj „bezúčelový“ spotrebiteľský úver, je „druhom“ úveru: „Odvolacím súdom zvolená interpretácia ustanovenia § 9 ods. 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. je v okolnostiach posudzovanej veci správna a zodpovedajúca (aj) účelu zákona č. 129/2010 Z.z. (napr. § 1 ods. 2, § 2 písm. d/, § 4 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona). Nemožno preto dospieť k záveru, že odvolací súd sa pri výklade zákonného predpisu natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. Dôvodová správa k citovanému zákonu nad rámec odvolacím súdom uvedeného (bod 20.4.) a v podstatnom pre daný vecno-právny dovolací prieskum dodáva, že „Zákon ... nemá ambíciu vzhľadom na rôznosť spotrebiteľských úverov na trhu definovať druhy spotrebiteľských úverov. Avšak možno veriteľom naznačiť niektoré základné typy, ktoré by mohli uvádzať do predzmluvných formulárov a zmlúv o spotrebiteľskom úvere, ako základ pre porovnanie, ktoré môže potom spotrebiteľ urobiť“ (autentický výklad zákonodarcu). Dovolací súd považuje za právne významnú v rámci tohto dovolacieho prieskumu tiež skutočnosť, že z obsahu samotnej Zmluvy bezrozporne vyplýva, že v danej veci ide o spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému jednorazovo a bez uvedenia účelu [viď Zmluva, časť I. Úverový limit, účel úveru a čerpanie zmluvy (bod 20)]. Dovolací súd dodáva, že samotný žalovaný považuje „bezúčelovosť“ za právne komfortný spôsob označenia druhu spotrebiteľského úveru (bod 20.3.), ktoré označenie z obsahu Zmluvy, pri rešpektovaní materiálneho prístupu, nepochybne vyplýva. (ods. 21). k tvrdenému nesprávnemu údaju o RPMN uviedla, že Poplatok za poskytnutie úveru bol 0,- eur. V obdobných súdnych konaniach nemožno zjednodušene akceptovať výsledok z interaktívnej kalkulačky MF SR alebo NBS, ktorá je jednak nastavená podľa novoprijatých pravidiel NBS, platných až od roku 2022 (!) a ktorá má minimum vstupných údajov pre výpočet RPMN. Napokon, identifikovaná kalkulačka nie je právne záväzná, ale naopak iba informatívna pre spotrebiteľov. Poukázala na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 19.12.2019 vo veci C-290/19 (RN c/a Home Credit Slovakia a.s.), v zmysle ktorého, ak veriteľ uvedie v zmluve o úvere presnú výšku RPMN (nie ako rozpätie hodnôt), splnil si voči spotrebiteľovi svoju informačnú povinnosť podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES zo dňa 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. V zmluve o úvere je výška RPMN uvedená priamo v zmluve. K tomu analogicky poukazujeme aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.2.2021 sp. zn. 7Cdo/183/2020, publikované pod R 86/2021 (právna veta): „Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 31. marca 2015 nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet.“ R 86/2021 (z odôvodnenia): „Dovolací súd, na rozdiel od súdov nižších inštancií, zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodit' gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. (...) V posudzovanom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne neuvádza uviesť v zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyplýva z dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme.“ (ods. 12 a ods. 12.2). K celkovej výške úveru uviedla, že tá bola konkretizovaná prostredníctvom osobitnej poznámky: „celková čiastka úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom“, t.j. sumu vo výške 3.349,75 eura. Nejde teda o absenciu obligatórneho údaja, ako sa nesprávne domnieva žalobkyňa. Navyše, od „priemerného spotrebiteľa“ možno legitímne očakávať, že bude schopný sčítať dve čísla, ktoré sú priamo uvedené v zmluve o úvere. Poukázala aj na aktuálny rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 14.11.2024 vo veci Compass Banca SpA proti Autorita Garante della Concorrenza e del Mercato, C-646/22: „(...) pojem „priemerný spotrebiteľ“ v zmysle tejto smernice sa má definovať prostredníctvom odkazu na spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný.“

2.2 K zmluvnej podmienke (čl. 2.2 zmluvy) uviedla, že námieta žalobkyňa neobstojí vo vzťahu k aktuálnej rozhodovacej praxi Súdneho dvora EÚ (C-42/15), Najvyššieho súdu SR (4 Cdo 9/2019), ako aj právnej doktríny (CSACH, K.: O prílohách zmluvy. Súkromné právo č. 6/2021). O to viac, ak toto

ustanovenie žalobkyňa namieta 13 rokov po splatení úveru. Z materiálneho hľadiska pri tom nejde o zmluvnú podmienku (*conditio*), priamo zakladajúcu práva a povinnosti, ale technicky o tzv. blanketné ustanovenie, ktoré odkazuje na ďalšiu úverovú dokumentáciu, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere.

2.3 K zmluvnej podmienke (čl. 2.3 zmluvy) uviedla, že zmluvné ustanovenie je plne v súlade so zákonom o bankách a nespôsobuje u žalobkyne značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach. Samotný zákon o bankách stanovuje klientom banky povinnosť poskytnúť doklady a údaje preukazujúce a dokladujúce schopnosť klienta splniť si záväzky z obchodu, ak o to banka požiada. Banka je povinná zisťovať bonitu klienta, a to nielen pred uzatvorením zmluvy o úvere, ale aj počas jej trvania. Je preto dôležité, aby v prípade zahájenia súdneho, trestného, konkurzného alebo exekučného konania týkajúceho sa majetku klienta, oznámil klient túto skutočnosť banke, z dôvodu prípadného negatívneho dopadu na splácanie jeho zmluvného záväzku. Navyše oznámenie zahájenia konkurzného alebo exekučného konania je pre banku dôležité aj z hľadiska možnosti požadovať predčasné splatenie pohľadávky. Identifikovaná zmluvná povinnosť je v súlade so zákonom a nie je neopodstatnená. Nemožno opomenúť, že banka je zo zákona povinná postupovať s odbornou starostlivosťou.

2.4 K zmluvnej podmienke (čl. 2.4 zmluvy) uviedla, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je tradičný zabezpečovací zákonný inštitút (§ 551 OZ), platný v Občianskom zákonníku takmer 60 rokov (pôvodne § 57 OZ). V danom prípade bola explicitne uzavretá s priamym odkazom na zákonné ustanovenie: „podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník)“. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ako zmluvná podmienka, nepodlieha prieskumu podľa čl. 1 ods. 2 smernice Rady č. 93/13/EHS. To, že z kontroly neprijateľnosti zmluvných podmienok sú vylúčené podmienky kopírujúce zákonné ustanovenia potvrdil rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 10.9.2014 vo veci C-34/13 (Monika Kušionová c/a SMART Capital, a. s.): „Článok 1 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu.“ (m. m. ŠTEVČEK, M. a kol.: Občiansky zákonník I. §1 - 450. 2. vydanie. Komentár. C.H.BECK, Praha 2019, s. 561). Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy obmedzuje kontrahentom priestor individuálnej autonómie, keďže sa nemôžu odchyliť od právnej úpravy obsiahnutej v § 551 OZ. Aj keď je výška zrážok zo mzdy vecou vzájomnej dohody medzi veriteľom a dlžníkom, dohodnuté zrážky nemôžu byť vyššie ako ustanovuje § 68 až 71 EP v spojení s nariadením vlády č. 268/2006 Z. z. o rozsahu zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia. Ak sa teda zmluvné strany dohodnú na zabezpečení pohľadávky dohodou o zrážkach zo mzdy, z príslušnej právnej úpravy vyplýva najvyšší prípustný rozsah zrážok, kritériá jeho určenia, vecný okruh príjmov, ktoré možno postihnúť, ale aj procesný rámec týkajúci sa poradia pohľadávok, pomerného uspokojenia a pod., čo v konečnom dôsledku zaručuje ochranu dlžníka. Námetka žalobkyne je v tomto ohľade zjavne účelová a špekulatívna, bez akéhokoľvek vecného súvisu s právnym dôvodom a výškou uplatnených peňažných nárokov. Žalovaná sa zo žaloby nedozvedela, z akého dôvodu má byť predmetné ustanovenie neprijateľnou zmluvnou podmienkou, v čom má spočívať značná nerovnováha v právach a povinnostiach na strane spotrebiteľa. Všeobecné poukazovanie žalobkyne na rozhodnutie v inom spore, nemôže v danom prípade obstáť. Vecná argumentácia k vágnym tvrdeniam žalobkyne je preto objektívne nemožná.

2.5 K zmluvnej podmienke (čl. 2.5 zmluvy) uviedla, že rozhodcovská doložka nemá znaky neprijateľnej podmienky v zmysle § 53 OZ, keďže objektívne nemôže spôsobovať „značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa“, keďže možnosť obrátiť sa na rozhodcovský súd nemal výlučne iba dodávateľ (žalovaná), ale aj spotrebiteľ (žalobkyňa) plne v súlade so zákonom č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Namietaná zmluvná podmienka nebola „skrytá“ a žalobkyňa mala o nej vedomosť už pri podpise úverovej zmluvy. Ani prípadná hypotetická neplatnosť dojedanej rozhodcovskej doložky (čo zásadne odmietame) nemá vplyv na platnosť ostatných zmluvných ustanovení a elementárnu povinnosť žalobkyne splatiť poskytnutý úver (čo sa stalo pred 13-timi rokmi). Námetka je v tomto ohľade zjavne účelová a špekulatívna, bez akéhokoľvek vecného súvisu s právnym dôvodom a výškou uplatnených peňažných nárokov. Neobstojí ani všeobecné a paušálne poukazovanie na rozhodnutia v iných sporoch. K nálezu ÚS uviedla, že analytická právna veta, na ktorú odkazuje žalobkyňa, absolútne nekorešponduje s odôvodnením nálezu (ods. 40 - 46), v ktorom ústavný súd iba deklaroval, že: „Vzhľadom na odlišnosť posúdenia skutkových okolností uzavretia rozhodcovskej doložky, keď v danej veci ani nešlo o rozhodcovskú doložku, ktorá by

od spotrebiteľa vyžadovala, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, nemožno hovoriť o odklone od prechádzajúcich rozhodnutí najvyššieho súdu, a tým ani o porušení základného práva sťažovateľa na zákonného sudcu, ktoré malo spočívať v nesplnení si povinnosti konajúceho senátu najvyššieho súdu predložiť vec podľa § 48 ods. 1 CSP veľkému senátu najvyššieho súdu na rozhodnutie..“ (ods. 31).

2.6 K zmluvnej podmienke (čl. 2.6 zmluvy) uviedla, že zákonom všeobecne stanovený spôsob započítavania čiastočných plnení peňažného dlhu prednostne na istinu je dlžník oprávnený modifikovať („určiť inak“) podľa vlastného uváženia v zmluve (obdobne § 330 ods. 2 ObZ). V úverovej zmluve bol s dlžníkom dohodnutý spôsob započítavania splátok „prednostne na príslušenstvo“. Takýto postup veriteľa neobchádza zákon. Ak dlžník spláca poskytnutý úver riadne a včas, zaplatí veriteľovi dohodnutú celkovú čiastku bez ohľadu na to, či sú jeho splátky započítavané prednostne na istinu alebo príslušenstvo úveru. Inými slovami, spôsob započítavania nemá žiadny vplyv na výšku celkovej čiastky, ktorú je dlžník povinný zaplatiť za poskytnutie úveru. Zmluvná podmienka o prednostnom započítavaní mesačných splátok na príslušenstvo úveru tak v žiadnom prípade nezakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech dlžníka (spotrebiteľa). Poukázala na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.6.2021 sp. zn. 6CoCsp/52/2020.

2.7. K zmluvnej podmienke úročenie pohľadávky v prípade predčasného splatenia úveru uviedla, že v čase uzavretia zmluvy o úvere bola súdna prax v otázke prípustnosti kumulácie riadnych úrokov a úrokov z omeškania nejednotná. V súčasnosti je tento problém definitívne vyriešený v R 5/2021 a v ďalších nadväzujúcich rozhodnutiach dovolacieho súdu. Kumulácia úrokov je viazaná na pôvodnú (a nie predčasnú) splatnosť úveru, t.j. tak aby veriteľ zinkasoval to, na čo by mal nárok, ak by dlžník plnil riadne a včas a súčasne dlžník nezaplatí veriteľovi viac (ani menej) ako keby plnil riadne a včas.

2.8 K zmluvnej podmienke - zmluvná pokuta uviedla, že ak z dohody nevyplýva niečo iné, dlžník nie je povinný zmluvnú pokutu zaplatiť, ak porušenie povinností nezavinil (§ 545 ods. 3 OZ). Žalovaná a žalobkyňa sa nedohodli inak, a teda pri nezavinenom porušení povinností nie je povinnosťou žalobkyne zaplatiť zmluvnú pokutu. Nehovoriac o tom, že banka môže požadovať od klienta zaplatenie zmluvnej pokuty. K uplatneniu zmluvnej pokuty tak vôbec nemusí dôjsť. Okrem toho, zmluvná pokuta je primeraná vzhľadom na povinnosť, ktorú mala žalobkyňa dodržiavať (oznámenie zmeny adresy, na ktorú sa má doručovať). Opak žalobkyňa netvrdila a ani nepreukázala.

2.9 K zmluvnej podmienke - Poplatky v sadzobníku uviedla, že namietané poplatky sú určité, primerané a zverejnené v Sadzobníku, ktorý tvoril neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. Žiaden z poplatkov nebol účtovaný žalobkyňi. Ex post námietky považuje za šikanózne.

3. Žalobkyňa v replike uviedla, že využila zákonom dané práva. Považuje za šikanu a konanie v rozpore s dobrými mravmi to, že žalovaná do zmluvného formulára zakomponovala množstvo zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú nerovnováhu medzi právami veriteľa a spotrebiteľa v neprospech spotrebiteľa a skutočnosť, že zmluva o úvere neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti. V prípade, ak by žalovaná konala v súlade so zákonom a čestne, žiadnu žalobu na ochranu svojich spotrebiteľských práv by nemusela podávať. Význam žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok vyplýva z únijného práva, ktoré formulovalo oblasť ochrany spotrebiteľa ako samostatnú politiku vlastnú EÚ, ako celku. Ide o oblasť spoločnej právomoci EÚ a členských štátov EÚ.

3.1. Čo sa týka obligatórnej náležitosti, druhu úveru, zmluva pojem „druh úveru“ neobsahuje. Označenie bankového produktu nie je druhom spotrebiteľského úveru. Označenie zmluvy o úvere „dostupná pôžička“ nespĺňa zákonnú požiadavku uvedenia druhu spotrebiteľského úveru. Zmluva neobsahuje nielen druh spotrebiteľského úveru, ale ani len označenie, že ide o spotrebiteľský úver. Ďalej uviedla, že žalovaná nepredložila žiaden dôkaz o opaku toho, čo tvrdí v žalobnom návrhu ohľadne výpočtu RPMN. Výpočtom RPMN preukázala nesprávnosť tejto zmluvnej náležitosti. Neuvedenie správnej hodnoty RPMN má rovnaký následok ako neuvedenie RPMN vôbec. K celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť uviedla, že mala na predmetný úver zaplatiť je 3.660,30 eura a nie 3.349,75 eura ako to uvádza žalovaná vo vyjadrení (výška mesačnej splátky 52,29 eura x počet mesačných splátok = celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť vo výške 3.660,30 eura). Zmluva podľa žalobkyňa neobsahuje predpoklady použité na výpočet RPMN. Poukázala na výrok II. rozsudku SD EÚ vo veci C-677/23, z 23.01.2025“ „Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90,

sa má vykladať v tom zmysle, že: predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.“ a rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18CoCsp/16/2024, z 30.01.2025 a sp. zn. 1CoCsp/18/2023, z 27.02.2025

3.2 Vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvných podmienok poukázala na publikáciu Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1037, 1038 s.: „Napriek tomu, že vyhlásenie zmluvnej podmienky za neprijateľnú v jednom individuálnom spotrebiteľskom spore nie je záväzná pre posúdenie tejto zmluvnej podmienky v inom individuálnom spotrebiteľskom spore, za predpokladu obdobných skutkových okolností by mal súd rozhodnúť obdobne. Zaväzuje ho k tomu požiadavka právnej istoty vyjadrená v článku 2 CSP, ako aj v rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR.“ K procesnej stránke dokazovania neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorej neprijateľnosť už bola judikovaná, poukazujem na publikáciu: Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M., a kol. Občiansky zákonník I. § 1 – 450. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, 635 s., 636 s.: „Ak by však dodávateľ opätovne uplatnil žalobou plnenie na základe tej istej neprijateľnej podmienky, pre ktorú mu už súd raz plnenie z takejto zmluvnej podmienky nepriznal, súd mu žalobu bez ďalšieho môže zamietnuť a nemusí už opätovne zdôvodňovať neprimeranosť zmluvnej podmienky. Stačí poukázať už na právoplatný rozsudok súdu. Súd nemôže priznať ochranu dodávateľovi, ak sa domáha plnenia v rozpore so zákonom.“ Nie je žiaden dôvod na to, aby tento procesný princíp neplatil aj v prípadoch, keď žalobu podá spotrebiteľ. Súdna kontrola štandardných formulárových zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl. Je podstatné a rozhodujúce, že nami napádané zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sú objektívne spôsobilé poškodiť spotrebiteľa. K pojmu neprijateľná zmluvná podmienka poukázala na publikáciu Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M., a kol. Občiansky zákonník I. § 1 – 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, 562 s.: „Z uvedeného logicky plynie, že značná nerovnováha bude v podstate generálne prezumovaná pokiaľ sa nepreukáže opak spočívajúci v založení nižšej úrovne, resp. miery nerovnováhy.“ Stotožňujem sa aj s citáciou obsiahnutou v publikácii Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M., a kol. Občiansky zákonník I. § 1 – 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, 567 s.: „Vrchný krajský súd aplikoval výklad, podľa ktorého by zmluvná podmienka, ktorá je predmetom posúdenia, mala byť podrobená možnému najneprijateľnejšiemu výkladu, ktorý sa s ňou spája aký pri posudzovaných zmluvných podmienkach vôbec prichádza do úvahy.“

4. Žalovaná v duplike uviedla, že replika žalobkyne nebola podaná včas (resp. bola oneskorene podaná, a to až na 40-ty deň po doručení uznesenia). Za týchto okolností by súd nemal prihliadať na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy, na ktoré ex post odkazuje žalobkyňa v replike. K rozhodnutiu Súdneho dvora EÚ zvedla, že tento považuje za neaplikovateľný, keďže zmluva o úvere bola uzavretá dňa 1.3.2011 a úver predčasne splatený 9.8.2011 – t.j. cca. 14 rokov pred vydaním C-677/23 a podaním žaloby. Na rozdiel od všeobecne záväzných právnych predpisov je každé súdne rozhodnutie vydané za špecifických skutkových okolností. Ústavný súd SR preto zdôrazňuje, že základom správnej práce s judikatúrou musí byť vždy primárne prieskum toho, akú vec súd v konkrétnom spore riešil. „Nedostatok rozlišovania medzi jednotlivými už rozhodnutými vecami v používaní judikatúry vyšších všeobecných súdov alebo ústavného súdu, ktorý je sprevádzaný či už zahľadením sa do izolovaných viet z týchto rozhodnutí alebo vo vytváraní rozsiahlych judikatórnych koláží, často vedie k absencii vlastných úvah pri rozhodovaní, a to s ohľadom na konkrétne okolnosti posudzovaného prípadu.“ (nález Ústavného súdu SR zo dňa 14.12.2021 sp. zn. III. ÚS 528/2021). Žalovaná opäť poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.2.2021 sp. zn. 7Cdo 183/2020 (R 86/2021), kde sa dovolací súd zaoberal dvomi právnymi otázkami, a to vo vzťahu k (i) uvádzaniu konkrétneho matematického výpočtu RPMN v zmluve a (ii) špeciálneho označovania predpokladov pre výpočet RPMN v zmluve. Dovolateľ (veriteľ) zastával názor, že konkrétny matematický výpočet RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je potrebné uvádzať, keďže zákon takúto povinnosť neukladá a pokiaľ ide o predpoklady pre výpočet RPMN, tieto je potrebné v zmluve len uviesť (bez osobitného označenia), čo veriteľ reálne splnil. Dovolací súd vyhovel podanému dovolaniu veriteľa a s prihliadnutím najmä na gramatický (jazykový) a teleologický (účelový) výklad § 9 ods. 2 ZoSÚ dospel (na rozdiel od súdov nižších inštancií) k záveru, že veriteľ nie je povinný v zmluve uvádzať konkrétny matematický výpočet RPMN alebo špecificky označovať predpoklady pre jeho výpočet: „V posudzovanom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne neukladá uviesť v zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyplýva z dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho

súdu. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Pokiaľ odvolací súd považuje za predpoklad na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov i vzorec na jej výpočet, s týmto sa dovolací súd nestotožňuje.“ (ods. 12.2 R 86/2021). Žalovaná má za to, že Súdny dvor EÚ vo veci C-677/23 opomenul skoršie závery v rozsudku zo dňa 14.11.2024 vo veci C-646/22 (Compass Banca SpA proti Autorita Garante della Concorrenza e del Mercato) k výkladu pojmu „priemerný spotrebiteľ“: „(...) v súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany vzala smernica 2005/29 za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov. Z toho vyplýva, ako Súdny dvor rozhodol v kontexte smernice 93/13, že tento odkaz na priemerného spotrebiteľa predstavuje objektívne kritérium a pojem „priemerný spotrebiteľ“ nezávisí od konkrétnych vedomostí, ktoré dotknutá osoba môže mať, ani od informácií, ktoré má skutočne k dispozícii. Okrem toho tomuto objektívnemu kritériu nezodpovedá ani spotrebiteľ menej obozretný než tento priemerný spotrebiteľ, ani spotrebiteľ viac obozretný než priemerný spotrebiteľ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. septembra 2023, mBank (Poľský register protiprávných podmienok), C-139/22, EU:C:2023:692, body 60, 61 a 66).“ (ods. 47 a 48). Aj keby zmluva o spotrebiteľskom úvere výslovne obsahovala matematický vzorec spolu so všetkými predpokladmi použitými na výpočet RPMN (priamo „dosadenými“ do tohto vzorca), overenie správnosti výpočtu RPMN je vysoko nepravdepodobné pre „priemerného spotrebiteľa“. Ten (obdobne ako ani žiaden „priemerný“ zamestnanec banky, advokát, či sudca alebo iná osoba s právnickým vzdelaním) bežne nedisponuje nadštandardnými matematickými znalosťami, bez ktorých objektívne nie je možné overiť správnosť výpočtu, prostredníctvom zákonného vzorca určeného pre RPMN. Doterajšia ustálená rozhodovacia prax slovenských súdov, vrátane dovolacieho súdu, ako aj výklad Súdneho dvora EÚ, sa stretáva v tom, že výpočet a vzorec RPMN je zložitý. V rozsahu požiadaviek na spôsob uvedenia predpokladov v zmluve sa však tieto súdne autority výrazne líšia. Kým Najvyšší súd SR zastáva racionálny postoj, v zmysle ktorého nevyžaduje uvádzanie konkrétneho matematického výpočtu ani osobitné označovanie predpokladov v zmluve (s poukazom na jazykový a teleologický účel zákona), Súdny dvor EÚ naopak prospotrebitel'sky trvá na tom, že všetky predpoklady použité pri výpočte RPMN musia byť výslovne, zrozumiteľne a stručne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Nestačí, ak si ich vie spotrebiteľ prečítať priamo zo zmluvy. O konkrétnom spôsobe a forme uvedenia predpokladov použitých na výpočet RPMN v zmluve však rozhodnutie vo veci C-677/23 mlčí, v dôsledku čoho žalovaná namieta aplikovateľnosť tohto rozhodnutia na daný prípad. Žalovaná opäť zopakovala, že žaloba je v rozpore s dobrými mravmi a poukázala na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 31.7.2025 sp. zn. 34Csp/140/2024 v obdobnom spore.

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

6. Žalobkyňa a žalovaná uzatvorili dňa 01.03.2021 Zmluvu o úvere dostupná pôžička č. 7337260211, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.750,- eur s úrokovou sadzbou: 25,5 %, RPMN: 28,70 %, priemernou RPMN: 17,44 %, s počtom mesačných splátok: 70 a výškou mesačnej splátky: 52,29 eura. V Zmluve je uvedená celková výška nákladov 1.599,75 eura a poistenie – základný súbor poistenia.

7. V zmluve v časti [2] Zmluva o úvere, bod [2], je uvedený: „Právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami pre úver – dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, Sadzobníkom poplatkov, Oboznámením o RPMN, Oznámením o úrokových sadzbách a informáciami o poistení podľa zákona č. 186/2009 Z.z. Klient svojím podpisom potvrdzuje, že bol s nimi oboznámený a súhlasí s nimi. Klient vyhlasuje, že sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dostupná pôžička [Formulár], ktorý je k dispozícii na obchodnom mieste Banky.“

8. V zmluve v časti [2] Zmluva o úvere, bod [3], je uvedený: „Klient vyhlasuje, že nemá* osobitný vzťah k Banke v zmysle ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“

9. V zmluve v časti v časti [2] Zmluva o úvere, bod [4], je uvedený: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník], ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 5, bod 5.8 OP pre úver“

10. V zmluve v časti v časti [2] Zmluva o úvere, bod [5], je uvedený: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok. Klient zároveň vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom rozhodcovskej doložky a s dôsledkami jej uzatvorenia. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a záväzné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“

11. V Obchodných podmienkach pre úver, v čl. 5 – Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6], je uvedený: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“

12. V Obchodných podmienkach pre úver, v čl. 6 – Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZoÚ, bod 6.4], je uvedený: „V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“

13. V Obchodných podmienkach pre úver, v čl. 8 – Oznamovacia povinnosť, doručovanie, bod 8.1], je uvedený: „Klient je povinný oznámiť Banke všetky zmeny v údajoch uvedených v ZoÚ, najmä týkajúce sa jeho osobných údajov, kontaktnej adresy, zamestnávateľa, niektorého z telefónnych čísel uvedených v ZoÚ a bankového spojenia, a to do 15 dní od takejto zmeny. Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klienta podľa tohto bodu OP je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“

14. V Sadzobníku poplatkov s účinnosťou od 03. januára 2011 k Zmluve, v časti Úvery pre obyvateľstvo, Dostupná pôžička (strana 27 a 28), je uvedený: „2. Poskytnutie úveru v hotovosti 29,87 € 3. Poskytnutie úveru Šikovná rezerva v hotovosti 8,30 € 4. Poskytnutie úveru na účet v inej banke ako Poštová banka 29,87 € 10. 1. upomienka po omeškaní splátky 9,96 € 11. 2. upomienka po omeškaní splátky 24,90 € 16. Porušenie informačnej povinnosti klienta v zmysle obchodných podmienok zmluvná pokuta 33,19 €“

15. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

16. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného od 01.01.2011 do 29.06.2011 (ďalej aj ako „OZ“), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1,2,3, 5 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 53a OZ, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

19. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

21. Podľa § 9 ods.2 písm. j) ZoSÚ, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

22. Podľa § 11 ods.1 písm. a) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

23. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

24. Uzavretú zmluvu súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalovaná ako právnická osoba poskytla v rámci svojho podnikania úver žalobkyni ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z formy a obsahu zmluvy, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mala žalovaná už pripravený a dopisovala do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobkyne, ktorá obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť, ani neovplyvnila. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

25. Žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluve.

26. Žalobkyňa v konaní namietala, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, a preto je úver bezúročný a bez poplatkov.

27. Pokiaľ ide o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov tak nalievavý právny záujem na určení vyplýva z § 11 ods. 4 ZoSÚ účinného od 01.01.2018, podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba).

28. Po preskúmaní zmluvy súd dospel k záveru, že zmluva neobsahuje predpoklady použité pre výpočet RPMN. Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-677/23 „Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90, sa má vykladať v tom zmysle, že: predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy“.

29. Súd pri výklade rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-677/23 poukazuje na recentné rozhodnutia:

30. Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.06.2025, sp. zn. 12CoCsp/10/2025 Odôvodnenie 30. a 33.: „Bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru súd prvej inštancie správne vzhliadol v tom, že v zmluve sa nenachádzajú jednoznačným, zrozumiteľným a transparentným spôsobom uvedené predpoklady pre výpočet RPMN. Totiž údaje o poskytnutom spotrebiteľskom úvere sa nachádzajú v článku 5 zmluvy a článok 7 zmluvy obsahuje len opísanie predpokladov pre jej výpočet a je akýmsi návodom k identifikácii jednotlivých predpokladov pre výpočet RPMN. Takéto neprehľadné zmluvné dojednania však nekorešponujú s § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmysle najaktuálnejšieho rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-677/23 dané predpoklady musia byť v zmluve konkrétne a jednoznačne uvedené, a nie koncipované tak, že spotrebiteľ si ich bude musieť sám identifikovať a vyhodnotiť ustanovenie článku 7. Správne potom súd prvej inštancie určil, že vzhľadom na absenciu predpokladu v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch je úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona. Vo svetle citovaného rozsudku Súdneho dvora EÚ je potrebné znenie § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch chápať tak, že v zmluve musí byť uvedená správna RPMN a zároveň všetky predpoklady, ktoré boli použité na jej výpočet. Tieto predpoklady nemôžu byť roztrúsené v texte zmluvy tak, aby nútili spotrebiteľa vlastnou pátracou, resp. vyhľadávacou činnosťou dané predpoklady identifikovať a zhrnúť“.

31. Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 04.06.2025, sp. zn. 3CoCsp/1/2025: odôvodnenie 21. až 23. „Tieto údaje však predmetná zmluva o úvere, ktorá bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s. a žalovaným), neobsahuje v pre spotrebiteľa zrozumiteľnej, transparentnej a jasne označenej podobe. V časti III. zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX sa len uvádza: celková výška úveru: 831,49 eur, počet splátok 29, splátka 35 eur, celková čiastka 1.015 eur, RPMN 18,41 %, fixná ročná úroková sadzba 18,41 %, priemerná hodnota RPMN 13,76%, odplata 18,41 %, celkové náklady spotrebiteľa 183,54 eur, prvá splátka 20.04.2018, doba trvania zmluvy 29 mesiacov, termín konečnej splatnosti úveru XX.XX.XXXX (č. l. 16 -18).. Údaje uvedené v predmetnej zmluve však v zmysle vyššie uvedeného nie sú skutočnými predpokladmi pre výpočet RPMN, ale sú len všeobecným rámcom, ktorý sa používa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov. Za týchto okolností treba konštatovať, že predmetná spotrebiteľská zmluva nespĺňa požiadavky vo vzťahu k povinnosti zakotvenej v § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení platnom ku dňu zavretia predmetnej úverovej zmluvy, a to v podobe uvedenia všetkých predpokladov použitých pre výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Takáto absencia špecifikácie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN nekorešponduje s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie aplikovateľným v tejto veci sp.zn. C-677/23 z 23.1.2025, z ktorého vyplýva (v zmysle vyššie uvedeného), že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. Z tohto rozhodnutia Súdneho dvora i z citovaného

slovenského právneho predpisu taktiež vyplýva, že uvedenie len samotnej percentuálnej sadzby RPMN (v prejednávanej veci 18,41 %) nestačí“.

32. Rozsudok Krajského súdu V Prešove zo dňa 13.05.2025, sp. zn. 10CoCsp/2/2025: odôvodnenie 33. a 34. „V súlade s vyššie uvedeným rozsudkom Súdneho dvora odvolací súd konštatuje, že nestačí samotná možnosť identifikovať tieto predpoklady prečítaním jednotlivých ustanovení spotrebiteľskej zmluvy. Z obsahu jednotlivých článkov predmetnej úverovej zmluvy je nepochybné, že v zmluve tento údaj chýba, nie je výslovne uvedený, aké predpoklady boli použité na výpočet RPMN, samotné rozloženie údajov o výške úveru, splátkach, intervale, počte a termíne splátok, výške úrokov, úrokovvej sadzbe a poplatkov do jednotlivých článkov zmluvy na splnenie povinnosti uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov nepostačovalo. Účelom tohto ustanovenia je totiž to, aby spotrebiteľ pochopil údaj o RPMN a aby mal informáciu o tom, ktoré údaje sa použijú na jej výpočet. Logickým výkladom týchto ustanovení je potrebné dospieť k záveru, že splnením povinnej náležitosti zmluvy vo forme uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN nie je, ak jednotlivé údaje sú v zmluve uvedené ako iná jej povinná náležitosť, inak by zákonodarca nemal dôvod duplicitne uvádzať pri absencii týchto jednotlivých povinných náležitostí sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Za týchto okolností treba konštatovať, že spotrebiteľská zmluva nespĺňa požiadavky vo vzťahu k povinnosti zakotvenej v § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení platnom ku dňu zavretia úverovej zmluvy, a to v podobe uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Takáto absencia špecifikácie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN nekorešponduje s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie sp. zn. C-677/23 z 23.1.2025, aplikovateľným v tejto veci, z ktorého vyplýva (v zmysle vyššie uvedeného), že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. Z tohto rozhodnutia Súdneho dvora i z citovaného slovenského právneho predpisu vyplýva, že uvedenie len samotnej percentuálnej sadzby RPMN nestačí. Táto absencia špecifikácie predpokladov použitých na výpočet RPMN má potom následok uvedený v § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, teda pre nedodržanie ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ sa predmetný spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (k tomu porov. aj (porov. aj rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18CoCsp/16/2024 z 30.1.2025; 1CoCsp/18/2023 z 27.2.2025)“.

33. Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp 18/2023, zo dňa 27.2.2025, odôvodnenie 89. až 92. „V tomto smere treba vychádzať z článku 19 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, podľa ktorého (ods. 1) ročná percentuálna miera nákladov, ktorá sa na ročnom základe rovná aktuálnej hodnote všetkých záväzkov (čerpania, splátky a poplatky), budúcich alebo súčasných, na ktorých sa dohodli veriteľ a spotrebiteľ, sa vypočíta na základe matematického vzorca uvedeného v prílohe I., časti I. Podľa ods. 2 článku 19 tejto smernice, na účel výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa určia celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o úvere a iných poplatkov, okrem kúpnej ceny, ktorú je povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo služieb bez ohľadu na to, či sa transakcia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpanie, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpanie a ostatné náklady.⁹⁰ Pokiaľ ide o slovenské právo, treba konštatovať, že predpoklady pre výpočet RPMN sú súčasťou údajov, ktoré sa komponujú do vzorca pre výpočet RPMN a tento vzorec – tzv. základná rovnica vyjadrujúca rovnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru na jednej strane a splátok a poplatkov na strane druhej, je uvedená v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010Z. z.. Vychádzajúc z týchto zdrojov treba konštatovať, že do výpočtu RPMN sú zahrnuté všetky náklady spojené s úverom, teda výška úveru, ktorý poskytne, doba splácania úveru, náklady spojené s poskytnutím úveru (ako napríklad spracovateľský poplatok, poistenie), výška mesačných splátok, úroková sadzba, ako aj poplatky spojené s úverom, a to buď jednorazové poplatky, ktoré spotrebiteľ musí zaplatiť na začiatku alebo v priebehu úverového vzťahu, alebo pravidelné poplatky, ktoré spotrebiteľ platí mesačne spolu so splátkou úveru alebo v akejkoľvek inej periodicite, teda napríklad poistenie úveru. Tieto údaje však predmetná zmluva o úvere, ktorá bola medzi sporovými stranami uzavretá, neobsahuje v pre spotrebiteľa zrozumiteľnej, transparentnej a jasne označenej podobe“.

34. Za týchto okolností treba konštatovať, že predmetná spotrebiteľská Zmluva nespĺňa požiadavky vo vzťahu k povinnosti zakotvenej v § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a to v podobe uvedenia všetkých predpokladov použitých pre výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Takáto absencia špecifikácie všetkých

predpokladov použitých na výpočet RPMN nekorešponduje s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie aplikovateľným v tejto veci sp.zn. C-677/23 z 23.01.2025, z ktorého vyplýva (v zmysle vyššie uvedeného), že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.

35. Pokiaľ ide o žalovanou citované uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.2.2021 sp. zn. 7Cdo 183/2020 (R 86/2021) tak to je rozhodnutím Súdneho dvora EÚ prekonané.

36. V zmluve ďalej absentuje údaj o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, resp. v zmluve sa nachádza údaj o nesprávnej celkovej čiastke v neprospech spotrebiteľa. Podľa zmluvy mala žalobkyňa splácať úver v 70 mesačných splátkach po 52,29 eura. V zmluve sa nenachádza žiadna zmienka o tom, aby niektorá zo splátok bola v inej výške. Z jednoduchého vynásobenia počtu splátok a ich výšky (70x 52,29 eura) je zrejmé, že celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť je vo výške 3.660,30 eura, pričom v zmluve je 3.349,75 eura. Ak by aj súd vychádzal z toho, že poistenie je dobrovoľne a nezapočítava sa do výšky splátky tak by celková čiastka predstavovala sumu 3.430,- eur (70x 49,- eur (poplatok za poistenie 3,29 eura mesačne podľa sadzovníka poplatkov). Súd má teda za to, že v zmluve je uvedená nesprávna výška celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť a to v neprospech spotrebiteľa. Ako je vyššie uvedené tak v zmluve sa nenachádza žiadna zmienka o tom, aby niektorá zo splátok bola v inej výške, a preto pri riadnom splácaní úveru by žalobkyňa zaplatila žalovanej sumu 3.660,30 eura, resp. 3.430,- eur (bez poistenia) a nie 3.349,75 eura. Pokiaľ niektorá náležitosť nie je uvedená správne, hľadá sa, ako by nebola uvedená v zmluve vôbec, nakoľko nesprávne uvedená náležitosť, nemá žiadnu výpovednú hodnotu pre spotrebiteľa, a preto len riadne, úplné a správne uvedenie náležitosti vyžadovanej zákonom v § 9 ods. 2 ZoSÚ možno vziať do úvahy.

37. Pri závere o absencii náležitostí uvedenej v § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ sa potom vychádza z toho, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. A preto súd v tejto časti žalobe vyhovel. Súd v danom prípade nepožiadala NBS, aby sa vyjadrila ku správnosti údajov o RPMN, keďže už samotná absencia celkovej čiastky a predpokladov pre výpočet RPMN ma za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

38. Pokiaľ ide o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok tak podľa názoru súdu žaloby upravené v ust. § 137 písm. c/ a d/ CSP nevylučujú žalobný návrh o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom vzťahu v zmysle ust. § 298 CSP. Zo samotného znenia ust. § 137 CSP je možné vyvodiť nepochybný záver, že obsahuje iba demonštratívny výpočet žalôb. Aj zo znenia ust. § 298 CSP vyplýva, že súd môže v rozsudku v spotrebiteľskom spore aj bez návrhu určiť, že zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uvedené zákonné ustanovenie teda umožňuje, aby sa spotrebiteľ aj individuálnom spotrebiteľskom spore domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky bez súčasne uplatneného nároku na plnenie z neprijateľného zmluvného dojednaní. Okrem iného zo samotného zák. ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľa na určení neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov tohto konania a predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Platí, že členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 bod 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

39. Súd taktiež poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 5.6.2018, sp. zn. 19Co/199/2017, ktorý uviedol: „Ak spotrebiteľ sleduje dosiahnutie právnej istoty v otázke, či je zmluvná podmienka neprijateľná, môže sa na súde domáhať žalobou určenia jej neprijateľnosti. Právna istota v takejto záležitosti je dôležitá a dosiahnutie takejto právnej istoty by nemalo byť podmienené (kumulatívne) uplatnením či už náhrady škody, bezdôvodného obohatenia alebo primeraného finančného zadosťučinenia. Inými slovami povedané, nemožno spotrebiteľa nútiť do uplatňovania takýchto plnení pri jeho snahe dosiahnuť právnu istotu čo do (ne)záväznosti zmluvnej podmienky z dôvodu jej neprijateľnosti. Odvolací súd preto zastáva názor, že spotrebiteľ má právo domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky aj bez kumulatívneho uplatnenia nároku na plnenie z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky. Uvedené právo predpokladá ustanovenie

§ 3 ods. 3 zákona č.250/2007 Zz. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách a tejto ochrany sa môže domáhať na súde (§ 3 ods.5).“

40. „Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem“. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp. zn. 6 Cdo 27/2018).

41. Súdny dvor EÚ v rozhodnutí sp. zn. C-473/00 potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS. Žalobkyňa v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Uvedené je aj v súlade s judikatúrou Súdneho dvora EÚ na ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 6Ndc/20/2016 z 23.01.2017 vyplýva, že právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes.

42. V súvislosti argumentáciou žalovanej o zneužití práva a rozpor s dobrými mravmi, súd považujúci tieto za nedôvodné poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to rozsudok sp. zn. 6Cdo/127/2017, v zmysle ktorého cit.: „Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“).“ Z uvedených dôvodov súd nepovažoval za účelne a hospodárne vypočuť žalobkyňu, a preto súd návrh na jej výsluch zamietol.

43. Súd následne skúmal, či napadnuté zmluvné podmienky sú neprijateľné. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá, alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Po preskúmaní podmienok súd dospel k záveru, že napadnuté zmluvné podmienky sú neprijateľné zmluvné podmienky.

44. Zmluvná podmienka v Zmluve v časti [2] Zmluva o úvere, bod [2] : „Právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami pre úver – dostupnápôžička, dostupnápôžička – šikovnárezerva, Sadzobníkom poplatkov, Oboznámením o RPMN, Oznamením o úrokových sadzbách a informáciami o poistení podľa zákona č. 186/2009 Z.z. Klient svojím podpisom potvrdzuje, že bol s nimi oboznámený a súhlasí s nimi. Klient vyhlasuje, že sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dostupnápôžička [Formulár], ktorý je k dispozícii na obchodnom mieste Banky.“ Dôvod neprijateľnosti zmluvnej podmienky súd videl v tom, že žalovaná týmto ustanovením

prenáša na žalobkyňu dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s esenciálnymi informáciami podstatnými pre posúdenie vhodnosti zmluvy. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. l) občianskeho zákonníka účinného od 01.04.2008, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa s úverovými podmienkami. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde. Táto zmluvná podmienka zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, a preto bola vyhlásená za neprijateľnú. Obdobné zmluvné podmienky boli právoplatne vyhlásené za neprijateľné rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 21.04.2023, sp. zn. 11Csp/97/2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 25.07.2024, sp. zn. 20CoCsp/30/2023, rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 27.02.2023, sp. zn. 19Csp/25/2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 14.03.2024, sp. zn. 11CoCsp/18/2023, a preto má žalovaná v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť zdržať sa používania takejto neprijateľnej podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

45. Zmluvná podmienka v Zmluve v časti [2] Zmluva o úvere, bod [3]: „Klient vyhlasuje, že nemá* osobitný vzťah k Banke v zmysle ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“ Súd pri neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky poukazuje na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 19.09.2024, sp. zn. 6CoCsp/16/2024, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje: „Len ťažko možno považovať za postačujúce, ak uvedená zmluvná podmienka neobsahuje definíciu všeobecného pojmu „osobitný vzťah k banke“, aby druhá zmluvná strana (spotrebiteľ) vedela, aký je skutočný obsah citovaného vyhlásenia a čo konkrétne zahŕňa. Na tomto závere nič nemení ani odvolacia argumentácia žalovaného opierajúca sa o § 93 a ods. 1 písm. a) bod 4. zákona č. 483/2001 Z. z., ktorý sa vôbec netýka povinnosti dodávateľa uvádzať v spotrebiteľskej zmluve aj vysvetlenia tých všeobecných (nekonkrétnych) pojmov, ohľadne ktorých sú do zmluvy zakomponované vyhlásenia spotrebiteľa, ktorých prípadná nepravdivosť má dokonca spôsobiť neplatnosť zmluvy o úvere alebo jeho okamžitú splatnosť. Podstata neprijateľnosti citovanej podmienky nespočíva v tom, že by spotrebiteľ nebol povinný oznamovať konkrétne podstatné skutočnosti banke, ale v tom, že posudzovaná spotrebiteľská zmluva v dotknutej časti tieto neozrejmuje, v dôsledku čoho je spotrebiteľ v nevedomosti o tom, aký je skutočný obsah tohto jeho vyhlásenia. Skutočnosť, že banka má zákonnú povinnosť zisťovať, či klient nie je osobou s osobitným vzťahom k banke a že v zmluve s klientom má byť dohodnuté, že v prípade nepravdivosti daného vyhlásenia klienta je banka oprávnená použiť sankciu okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy neznamena, že formulácia predmetnej zmluvnej podmienky nemá obsahovať vysvetlenie pojmov, ktoré nemôžu byť priemernému spotrebiteľovi bez ďalšieho známe“ O neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky už rozhodli sudy, a to napríklad rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 26.02.2024, sp. zn. 9Csp/128/2023, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 19.09.2024, sp. zn. 6CoCsp/16/2024, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 08.01.2025, sp. zn. 18Csp/82/2024, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 11.11.2024, č. k. 29Csp/41/2024 – 129, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 24.10.2022 pod sp. zn. 29Csp/74/2022 rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 16Csp/176/2024, zo dňa 03.04.2025, rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 8Csp/25/2024, zo dňa 02.07.2024, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 11CoCsp/27/2024, zo dňa 26.03.2025.

46. Zmluvná podmienka v Zmluve v časti [2] Zmluva o úvere, bod [4]: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník], ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 5, bod 5.8 OP pre úver.“ Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná a jej prijatie sa nedalo oddeliť od zmluvy samotnej. V zmysle uvedenej dohody bol spotrebiteľ povinný kedykoľvek v platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly nárokov uplatnených veriteľom a bez možnosti spotrebiteľa zamedziť ich vykonávanie v rozsahu uplatnenom z neprijateľných zmluvných podmienok. Výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprijateľnému konaniu zo strany dodávateľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi siahnúť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných zmluvných podmienok a tým spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Zákonodarca na vyššie uvedené skutočnosti prihliadol a novelou zákona č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.5.2014 bol zavedený zákaz zabezpečenia

uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, okrem prípadov, ak táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny. V dôvodovej správe uviedol, že „Dohoda o zrážkach zo mzdy alebo iných príjmov spotrebiteľa umožňuje, aby platiteľ mzdy alebo iných príjmov spotrebiteľa vyplácal časť týchto platieb priamo predávajúcemu momentom, kedy mu je táto dohoda predložená. Všeobecná úprava v Občianskom zákonníku nevyžaduje schválenie súdom, stačí iba jednostranný úkon zo strany predávajúceho. Vytvára sa tým výrazná nerovnováha medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Preto je žiaduce, aby tento inštitút nemohol byť používaný bez prísnejšej úpravy v prospech spotrebiteľa. Je potrebné, aby o uzavretí takejto dohody (či už ako osobitnej zmluvy alebo ako zmluvného dojednaní) spotrebiteľ mohol rozhodnúť a prípadne ju odmietnuť. Vyžaduje sa, že predávajúci, ktorý koná v rámci zákonom uloženou povinnosťou dodržiavať riadnu odbornú starostlivosť, upozorní spotrebiteľa na toto ustanovenie, príp. poskytne jeho výklad, tak, aby spotrebiteľ vedel urobiť uvážené rozhodnutie.“ Obdobná dohoda o zrážkach zo mzdy bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 21. októbra 2019, č. k. 17Csp/29/2019 - 121, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici 43CoCsp/10/2020, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 21.04.2023, sp. zn. 11Csp/97/2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 25.07.2024, sp. zn. 20CoCsp/30/2023, rozsudkom Okresného súdu Levice 7C/294/2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre 9Co/4/2023.

47. Zmluvná podmienka v Zmluve v časti [2] Zmluva o úvere, bod [5]: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok. Klient zároveň vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom rozhodcovskej doložky a s dôsledkami jej uzatvorenia. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a záväzné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“ Rozhodcovskú doložku súd posúdil ako neprijateľné zmluvné dojednanie v rámci spotrebiteľskej zmluvy, ktoré je v hrubej nerovnováhe v neprospech spotrebiteľa, keďže núti spotrebiteľa v prípade sporu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred vopred dodávateľom vybraným rozhodcovským súdom. V zhode so žalobkyňou súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 438/2018 zo dňa 11.06.2019, v ktorom ústavný súd vyslovil, že pre platnosť rozhodcovskej zmluvnej doložky v spotrebiteľských veciach sa vyžaduje, aby mal spotrebiteľ možnosť vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas tak, aby v prípade vyznačenia nesúhlasu vzájomné spory v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd. Navyše súd poukazuje na skutočnosť, že prax si vyžiadala zakotvenie mantinelov prijateľnosti obdobných zmluvných dojednaní, keď bola do § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka včlenená do demonštratívneho zoznamu neprijateľných zmluvných podmienok i zmluvná podmienka umožňujúca riešenie sporu medzi dodávateľom a spotrebiteľom v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom, ktorým je zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Predmetný zákon podrobnejšie upravil podmienky, za ktorých môže byť uzavretá spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, pričom okrem iného stanovil, že rozhodcovská zmluva v takomto prípade musí byť obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy. V danom prípade sa však skutočne jednalo o zmluvnú podmienku včlenenú do textu zmluvy ako rádovej zmluvnej podmienky. Žalovaná neprijateľnosť tejto podmienky ani nenamietala.

48. Zmluvná podmienka v Obchodných podmienkach pre úver, v čl. 5 – Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6]: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatené pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“ Predmetná zmluvná podmienka nie je individuálne dojednaná, je súčasťou husto písaného textu a žalobkyňa mala ňou súhlasiť s tým, aby žalovaná započítala platby najskôr na poplatky, úrok z omeškania, úroky a až nakoniec na istinu. Súdny dvor EÚ v bode 68 rozsudku C-415/11 uviedol: „Ako uviedla generálna advokátka v bode 71 svojich návrhov, pri otázke, či podmienka spôsobuje „značnú nerovnováhu“ v právach a povinnostiach strán vyplývajúcich

zo zmluvy na škodu spotrebiteľa, treba predovšetkým zohľadniť právne predpisy uplatňované vo vnútroštátnom práve v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami v tomto zmysle. Na základe takejto porovnávacej analýzy môže vnútroštátny súd posúdiť, či a prípadne do akej miery je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Okrem toho sa zdá, že na tieto účely je relevantné preskúmať právne postavenie uvedeného spotrebiteľa z hľadiska prostriedkov, ktoré má podľa vnútroštátnej právnej úpravy k dispozícii na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok. Pokiaľ ide otázku, za akých okolností dôjde k takejto nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery“, treba konštatovať vzhľadom na šestnástе odôvodnenie a ako v podstate uviedla aj generálna advokátka v bode 74 svojich návrhov, že, vnútroštátny súd má na tento účel preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorí zaobchádzajú so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s takouto podmienkou po individuálnom dojednaní.“ Podľa § 566 ods.2 OZ, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Naproti tomu napadnuté zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanej ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru. Je teda nepochybné, že toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi žalobcom a žalovanou a dochádza k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. O neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky už rozhodli súdy, a to napríklad rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/1/2023-91 zo dňa 27.04.2023, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 19Csp/19/2022 zo dňa 18.09.2023, rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/102/2020-158 z 23.6.2022, rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/17/2021 zo dňa 15.4.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19CoCsp/24/2021 zo dňa 16.12.2021, Okresný súd Prešov rozsudkom sp. zn. 7Csp/3/2020 zo dňa 09.09.2020 a ďalšie.

49. Zmluvná podmienka v Obchodných podmienkach pre úver, v čl. 6 – Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZoÚ, bod 6.4]: „V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“ Dojednanie, ktorým sa dlžník – spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je porušením § 53 ods. 1 OZ. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/172/2020 z 29.4.2021). O neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky už rozhodli súdy, a to napríklad rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 27.4.2023, sp. zn. 8Csp/1/2023, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 08.01.2025, sp. zn. 18Csp/82/2024, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 21.01.2019, sp. zn. 29Csp/6/2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 17.10.2019, sp. zn. 7Co/61/2019 a ďalšie.

50. Zmluvná podmienka v Obchodných podmienkach pre úver, v čl. 8 – Oznamovacia povinnosť, doručovanie, bod 8.1]: „Klient je povinný oznámiť Banke všetky zmeny v údajoch uvedených v ZoÚ, najmä týkajúce sa jeho osobných údajov, kontaktnej adresy, zamestnávateľa, niektorého z telefónnych čísiel uvedených v ZoÚ a bankového spojenia, a to do 15 dní od takejto zmeny. Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klienta podľa tohto bodu OP je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“ Súd v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C 115/2016 z 29.6.2016, v zmysle ktorého: „V danom prípade napadnuté zmluvné podmienky jednoznačne nie sú vylúčené zo súdneho prieskumu v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nepredstavujú ani hlavný predmet zmluvy a ani netýkajú sa primeranosti ceny. Keďže sú súčasťou obchodných podmienok žalovaného, ktoré sú vopred stanovené, rozhodne nie sú individuálne vyjednané medzi účastníkmi. Úspešnosť žaloby tak závisela na posúdení toho, či v nich ide o hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Sporné zmluvné podmienky podľa súdu nie sú formulované určito a zrozumiteľne, ostáva totiž len na posúdení banky, ktoré zmeny ovplyvňujúce bonitu žalobcu považuje za relevantné, ktoré by mal žalobca oznámiť. Navyše samotný vznik nejakej skutočnosti ohrozujúcej pohľadávku banky neznamená, že žalobca by sa nedokázal s ňou vyporiadať.“

Zanedbateľné nie je ani to, že súd postráda praktický význam splnenia tejto povinnosti, ktorá nemôže ovplyvniť už daný záväzok žalobcu vyplývajúci zo zmluvy. Nemožno súhlasiť s tým, že by sporné zmluvné podmienky boli v súlade so zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách, uvedený zákon vo vzťahu k fyzickej osobe, čo nepochybne je aj spotrebiteľ, žiadne podobné povinnosti neukladá. Preverovanie bonity spotrebiteľa sa vyžaduje pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v § 7 ods. 1 alebo § 11 ods. 2. Nemá teda žiadne právne a ani faktické opodstatnenie preskúmať bonitu spotrebiteľa po uzavretí úverovej zmluvy...“. O neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky už rozhodli súdy, a to napríklad rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 15.05.2025, sp. zn. 20Csp/22/2025, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 05.06.2025, sp. zn. 15Csp/141/2024, rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 10.02.2025, sp. zn. 19Csp/54/2024, a ďalšie.

51. Zmluvné podmienky uvedené v Sadzobníku poplatkov s účinnosťou od 03. januára 2011 k Zmluve, v časti Úvery pre obyvateľstvo, Dostupná pôžička (strana 27 a 28): „2. Poskytnutie úveru v hotovosti 29,87 € 3. Poskytnutie úveru Šikovná rezerva v hotovosti 8,30 € 4. Poskytnutie úveru na účet v inej banke ako Poštová banka 29,87 € 10. 1. upomienka po omeškaní splátky 9,96 € 11. 2. upomienka po omeškaní splátky 24,90 € 16. Porušenie informačnej povinnosti klienta v zmysle obchodných podmienok zmluvná pokuta 33,19 €“ Súd pokiaľ ide o poplatok za poskytnutie úveru poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove z ktorého cit: „... V súvislosti s poplatkom za poskytnutie úveru, zásadné stanovisko k tomuto poplatku vyslovil Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozsudku zo dňa 05. júna 2025 vydanom vo veci C-280/24. Podľa tohto rozhodnutia článok 4 ods. 2 a článok 5 Smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej judikatúre, podľa ktorej zmluvná podmienka týkajúca sa poplatku za poskytnutie úveru uvedená v zmluve o úvere uzavretej so spotrebiteľom spĺňa požiadavku transparentnosti stanovenú v týchto ustanoveniach len z toho dôvodu, že jednak z názvu tohto poplatku vyplýva, že je úhradou za úkony vykonané veriteľom, ktoré sú potrebné na uzavretie tejto zmluvy a sú internou záležitosťou veriteľa a jednak, že výška uvedeného poplatku je v uvedenej zmluve presne určená. 50. Článok 3 ods. 1 a Článok 4 ods. 1 Smernice 93/13 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka týkajúca sa „spracovateľského poplatku“, uvedená v zmluve o úvere uzavretej so spotrebiteľom, musí na to, aby splnila požiadavky stanovené v týchto ustanoveniach, zodpovedať skutočným službám alebo nákladom, ktoré spadajú primerane do rozsahu plnení, ktoré veriteľ poskytuje pri uzatváraní tejto zmluvy a ktoré sú na uzavretie tejto zmluvy potrebné, pričom je vylúčené, aby sa jednotlivé poplatky alebo služby, za ktoré sa tieto poplatky platia, akokoľvek prekrývali; takúto zmluvnú podmienku nemožno považovať za nekalú len z toho dôvodu, že na spotrebiteľa prenáša náklady na ekonomickú činnosť finančnej inštitúcie, pokiaľ neukladá spotrebiteľovi povinnosť platiť poplatky neprimerané nákladom súvisiacim s dotknutými službami alebo výške úveru. 51. Vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru vo výške 35,- eur, tento predstavuje skrytú sankciu vo vzťahu k žalobcovi, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Žalovaný bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, keď zaň má zaplatiť poplatok 35,- eur, nakoľko za poskytnutie úveru spotrebiteľ zaplatí odmenu v podobe úrokov. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku, ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Dá sa len predpokladať, že poplatok za poskytnutie úveru je zrejme poplatkom za akúsi administratívnu agendu s tým spojenú. Aj keby sa pripustil takýto vedľajší predmet plnenia, odvolací súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. Odvolací súd sa plne stotožnil a osvojuje si argumentáciu Vrchného krajského súdu Karlsruhe z 3. mája 2011 (17 U 192/10), v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene“. Vyšší krajský súd potvrdil rozhodovaciu líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. 52. Ak dodávateľ využíva spoplatnenie konkrétnych úkonov alebo služieb, môže na spotrebiteľa prenášať len také nákladové bremeno, ktoré bude sledovať prospech spotrebiteľa v prevažnej miere. Ak poskytovateľ úveru má riadne s odbornou starostlivosťou poskytovať úvery, teda podnikať podľa svojho licencovaného predmetu podnikania, nemôže poskytnúť úver bez toho, aby so spotrebiteľom uzatvoril zmluvu, ktorá v prípade spotrebiteľského úveru musela mať pod sankciou neplatnosti písomnú formu, čo je zrejme z ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení

účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Ide teda o činnosť, ktorá je pre poskytovateľa úveru nevyhnutná na to, aby mohol spotrebiteľom poskytovať úvery a spotrebiteľia sú za poskytnuté úvery povinní zaplatiť odmenu. Samotné spoplatnenie úkonu uzatvorenia zmluvy v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, a preto predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Pokiaľ ide o dojednanie poplatku za poskytnutie úveru vo výške 35,- eur, k tomuto odvolací súd uvádza, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Dojednanie poplatku za poskytnutie úveru je neprijateľné s poukazom na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľovi zaň nie je poskytnuté zo strany veriteľa žiadne protiplnenie. V danom prípade odplatu za poskytnutie úveru predstavuje dojednaný úrok ako cena úveru, a preto nemôže obstať poplatok ani ako ďalšie plnenie toho istého charakteru a účelu, len pod iným názvom. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou v záujme spotrebiteľa nie sú a dojednanie takýchto poplatkov možno hodnotiť ako poškodzujúce vo vzťahu k spotrebiteľovi. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytne skutočné protiplnenie a naopak, tieto sú vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa. 53. Poplatky na rozdiel od úroku vyjadrujúceho cenu (odplatu) za úver, sú cenou za tzv. vedľajšie plnenie. Ak má poplatok obstať z hľadiska súdnej kontroly podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí ísť o plnenie, ktoré je pre spotrebiteľa skutočné, ktoré má pre neho význam a teda má pre spotrebiteľa akúsi pridanú hodnotu.“ K zmluvnej podmienke – poplatok za upomienku - sa vyjadrili už sudy a súd nevidí dôvod na odklon od vysloveného právneho záveru cit.: „38. Vo vzťahu k zmluvnej podmienke v zmluve o úvere, v Sadzobníku poplatkov – účinného od 16.05.2011, a to v časti Úvery pre obyvateľstvo, Pôžička na bývanie, v znení: „Zasielanie upomienok: 6.1. upomienka po omeškaní splátky 9,96 € 7.2. upomienka po omeškaní splátky 24,90 €.“ odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že ich výška prevyšuje náklady na ich vyhotovenie a zaslanie a že svojou povahou ide o skryté sankcie predstavujúce zmluvnú pokutu, ktorá podľa odvolacieho súdu predstavuje neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) OZ. Takéto poplatky majú jednoznačne sankčný charakter, nie je za ne ani poskytované protiplnenie, čo treba považovať za neprijateľné (tzv. teória skutočného plnenia). V tomto smere je irelevantné, či žalovaný vystavil, alebo nevystavil žalovanej upomienky, a či za ne účtoval v zmluve o úvere uvedené poplatky; relevantné pre súdne rozhodnutie je to, že takéto podmienky vo formulárovej, žalovaným pripravenej zmluve zakotvené boli. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky dodávateľa, ktoré mu môžu vzniknúť s vymáhaním pohľadávky, ktoré si v zmluve vopred sám určil pevnou sumou, jedná o zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom poplatok umožňuje získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech nad rámec skutočných a účelných výdavkov. Zmyslom upomienky je upozornenie a súčasne výzva pre dlžníka, aby si dodatočne splnil svoju povinnosť, s plnením ktorej je v omeškaní (por. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn.9C/137/2016 z 03.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15CoCsp/23/2020z 11.02.2021, rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 22CoCsp/18/2021 z 29.06.2021, či rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 18CoCsp/36/2020 z 28.09.2021).“ (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoCsp 16/2024 z 19.9.2024). O neprijateľnosti predmetných zmluvných podmienok už rozhodli sudy, a to napríklad rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 10.02.2025, sp. zn. 19Csp/54/2024.

52. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu, a preto súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a

čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a každá zo strán dostala jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).